

عنوان مقاله:

ارزیابی خاصیت همسانگردی در ژئوتکستایل نبافت جهت تقویت آسفالت

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

فاطمه پرستار - کارشناس مهندسی تکنولوژی نساجی از دانشگاه صنعتی امیرکبیر

مسعود لطیفی - استاد دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

فاطمه موسی زادگان - عضو هیات علمی مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

خلاصه مقاله:

ژئوتکستایل ها دسته ای از منسوجات فنی هستند که از آن ها عموماً در پروژه های عمرانی و برای اهداف مختلف مانند تقویت و استحکام بخشی آسفالت، جداسازی، فیلتراسیون، زهکشی و استفاده می شود. متداول ترین ساختار مورد استفاده ژئوتکستایل ها، منسوجات بی بافت هستند که با توجه به کاربرد در وزن های مختلف تولید می شود. یکنواختی خواص و ساختار این محصولات در افزایش کارایی آن ها موثر است. به علاوه خاصیت همسانگرد و لایه ها در افزایش طول عمر محصول موثر است. در این مطالعه 7 نمونه ژئوتکستایل بی بافت مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که علیرغم یکنواختی فیزیکی، نمونه ها فاقد خاصیت ایزوتروپ می باشند.

کلمات کلیدی:

ژیوسنتتیک ها، خواص ژئوتکستایل ها، همسانگردی (ایزوتاروپ بودن) ژئوتکستایل، تقویت آسفالت با ژئوتکستایل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/587926>

